

El Museu Thyssen de Sant Feliu de Guíxols obrirà el 2020

Des del 2002 que Carmen Thyssen somia tenir un museu per a la seva col·lecció de pintura catalana dels segles XIX i XX. Per fi el tindrà. El 2020 i a Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà), la seva primera aposta abans de coquetejar amb Barcelona i el pavelló Victòria Eugènia de Montjuïc. Ho té clar: «Ja no m'interessa tenir un museu a Barcelona. El destí ha volgut que sigui a Sant Feliu». Serà la quarta pinacoteca oberta per mostrar els seus fons després de les de Madrid, Màlaga i la fa poc inaugurada a Escaldes-Engordany (Andorra). L'anunci el va fer ahir la mateixa baronessa durant la inauguració de l'exposició temporal que cada estiu celebra a l'Espai Carmen Thyssen, el succedani de museu amb què es va haver de conformar quan la crisi es va carregar l'inicial projecte faraònic de 15 milions d'euros per rehabilitar l'antiga fàbrica Serra-Vicens.

L'acord firmat amb l'ajuntament preveu la cessió per 20 anys i de forma gratuïta de les 400 peces de la col·lecció que atresora de pintura catalana. Encara que no arribaran totes de cop. «El contracte inicial parla de 132 obres, però a mesura que l'espai s'ampliï, s'ampliarà la col·lecció», apunta l'alcalde de la localitat, Carles Motas. I les 132 obres inicials de la col·lecció permanent del futur Museu Thyssen de Sant Feliu tenen nom i cognom, i algunes d'antic llinatge, com La Catedral dels pobres, de Joaquim Mir, una important i emblemàtica peça actualment dipositada al MNAC. Però aquesta no és l'única obra que podria sortir del Palau Nacional, en la llista, com a mínim, també n'hi apareix una altra: Construcció arquitectònica amb figures, de Joaquim Torres-García. A més a més de les esmentades, la pinacoteca també acollirà, entre d'altres, Interior a l'aire lliure, de Ramon Casas; Port de Barcelona, d'Eliseu Meifrèn; Creu de terme, de Santiago Rusiñol, i Paisatge nord-africà, de Marià Fortuny.

El museu s'ubicarà finalment al mateix entorn on ara hi ha l'Espai Carmen Thyssen, al monestir, «un lloc emblemàtic de Sant Feliu», a judici de l'alcalde, que ajudarà a convertir el municipi en «capital cultural de la Costa Brava», assegura. Per a això s'aixecarà un edifici nou on ara hi ha un aparcament i en el seu origen va ser el claustre inacabat del cenobi. La superfície que ocuparà encara s'ha definir i vindrà marcada pel projecte executiu, que estarà acabat a final d'any. Les estances construïdes al voltant del claustre se sumaran al museu, igual que els 5.200 metres quadrats de jardins que l'envolten i que el consistori ha adquirit recentment per 750.000 euros.

SIS MILIONS D'EUROS

«Els jardins limitaven el creixement, i no és que vagin a formar part del museu però sí que l'enriquiran», assegura l'alcalde, que incideix en la idea de dedicar «tot el monestir a les arts plàstiques, amb una escola d'art inclosa». L'estudi d'arquitectura encarregat de tirar endavant el projecte sortirà d'un concurs públic encara pendent de convocar. La inversió prevista per a tot plegat és de sis milions d'euros, «una inversió important, però que podem assumir».

Ja compten amb un milió d'euros reservats dels pressupostos del 2017 i amb la possibilitat de rebre ben aviat una important quantitat de l'herència sense testar dels germans Anlló. I no descarten que la Generalitat se sumi al projecte. «Fins ara teníem fum i demanàvem diners; ara hem començat a invertir nosaltres, tenim la millor col·lecció d'art català i el que demanem és que ens acompanyin. No crec que la Generalitat ens deixi sols», reflexiona Motas.

De moment, i fins que el museu sigui una realitat, continuarà funcionant l'Espai Carmen Thyssen, el centre que el 2012 es va obrir al Palau de l'Abat per fer-hi exposicions temporals, una per any i a l'estiu, amb els fons de la baronessa. La que obre avui, *Un món ideal*, de Van Gogh a Gauguin i Vasarely, recorre les etapes de l'impressionisme, el naturalisme i l'avantguarda a través de 45 obres firmades per 37 artistes internacionals, però també nacionals. No en va, Carmen Thyssen assegura que estima la pintura catalana des que el seu pare, també col·leccionista, li va ensenyar a apreciar-la.